

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Jordrystelsen

Citation: Kierkegaard, Søren: "Jordrystelsen", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 , s. 1r.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p305-txt-shoot-idf47d4425-2a0c-4dd1-b7da-3c979b2d353e.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad jeg ofte har lidt af, var, at hvad mit egenlige Jeg ønskede at glemme af Tvivl, Bekymring, Uro med Hensyn til at fatte en Anskuelse af Verden, det søgte et reflecterende Jeg ligesom at indprente sig og opbevare deels som et nødvendigt, deels som et interessant Gjennemgangsmoment, af Frygt for at jeg skulde have tilløjet mig et Resultat.

Saaledes naar jeg nu f. Ex. har faaet mit Liv stillet saaledes for mig, at det synes mig, at jeg er anviist in perpetuum at læse til Examen, og at mit Liv, hvor langt det end ellers skulde blive, ikke skal komme længere end dertil, hvor jeg engang selv vilkaarlig afbrød, som man undertiden seer sindssvage Mennesker, der glemme hele det mellemliggende Liv og blot erindre deres Barndom, eller glemme Alt med Undtagelse af et eneste Moment af deres Liv, – at jeg saaledes ved Tanken om at være Stud. theol. skulde paa engang erindres om hiin lykkelige Mulighedernes Periode (hvad man kunde kalde Ens Præexistents) og om min Standsning deri, omtrent tilmode som et Barn, man har givet Brændeviin og derved forhindret i at voxe, maa være det. Naar nu mit virksomme Jeg søger at glemme det for at komme til at handle, saa vil mit reflecterende Jeg saa gjerne fastholde det, fordi det synes interessant, og, idet Reflexion potenserer sig til en almindelig Bevidsthed, abstrahere fra min personlige Bevidsthed.